

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 106.K.701.814/2022/14.

A felperes: Budapest Közlekedési Zrt. (1072 Budapest, Akácfa utca 15.)

A felperes képviselője: dr. Magyar Diána ügyvéd (1051 Budapest, Sas utca 1. II/1.)

Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)

Az alperes képviselője: dr. Horváth Éva kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.125/6/2022. számú határozat jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék az alperes 2022. április 26. napján kelt D.125/6/2022. számú határozatát megsemmisíti és az alperest új eljárásra kötelezi.

A feljegyzett 300 000 (háromszázezer) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes, mint ajánlatkérő a 2019. január 2-án feladott hirdetménnyel a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második része szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított multifunkciós tehergépjárművek beszerzése tárgyában. Az ajánlati felhívás szerint az ajánlattételi határidő 2019. február 6. napja volt. Az ajánlati kötöttség időtartama az ajánlattételi határidő lejártától számított egy hónap volt.
- [2] Az ajánlattételi határidőre egy ajánlat érkezett. A felperes 2019. március 6. napján felkérte az ajánlattevőt az ajánlati kötöttség további 30 napig, azaz 2019. április 8-áig történő fenntartására. 2019. március 9. és 2020. július 8. között eljárási cselekmény nem történt. A felperes 2020. július 8. napján ismételt az ajánlati kötöttség fenntartására való felkérést küldött az ajánlattevőnek, aki az ajánlatát fenntartotta. A felperesnek a 2020. július 27. napján elkészített és 2020. július 28. napján közzétett, az ajánlat elbírálásáról szóló összegzése szerint a közbeszerzés nyertese az ajánlattevő lett, 560 418 045 forint ajánlati árral. Az adásvételi szerződést 2020. október 12. napján kötötték meg.
- [3] A Közbeszerzési Hatóság Elnöke 2021. január 4. napján hivatalból jogorvoslati eljárást kezdeményezett a felperes közbeszerzési eljárása ellen.
- [4] Az alperes a 2021. február 8. napján meghozott D.2/13/2021. számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a közszolgáltatók közbeszerzéseire vonatkozó sajátos közbeszerzési szabályokról szóló 307/2015. (X. 27.) Korm. rendelet 1. § (2) bekezdése

szerint alkalmazandó Kbt. 70. § (2) bekezdésére tekintettel a Kbt. 70. § (1) bekezdésének első mondatát, mivel a felperes az ajánlatok elbírálására vonatkozó kötelezettségét megsértette, az ajánlati kötöttség kiterjesztett időtartama alatt a bírálatot nem végezte el. Jogkövetkezményként a felperest 5 000 000 forint bírság megfizetésére kötelezte. Indokolása szerint 2019. március 9. és 2020. július 8. között semmilyen eljárási cselekmény nem történt. Az ajánlati kötöttség kiterjesztése több, mint egy évvel meghaladta a Kbt. 70. § (2) bekezdése alapján irányadó időtartamot.

- [5] A bírságkiszabás körében a felperes terhére vette figyelembe a közbeszerzés tárgyát, a jogsértés súlyát, valamint az alapelvi rendelkezéseket védő tételes jogszabályi rendelkezés sérelmét. A felperes terhére értékelte továbbá, hogy a jogsértés nem reparálható, a mulasztásban megnyilvánuló jogsértés hosszú időtartamú, a beszerzés értéke az uniós értékhatárt meghaladó magasabb érték, valamint, hogy a felperessel szemben korábban már több esetben jogsértést és bírságot állapított meg. A felperes javára vette figyelembe az együttműködő magatartását, a jogsértés megtörténte és a jogorvoslati eljárás megindítása között eltelt rövidebb időtartamot, valamint, hogy a jogsértés nyilvánvalóan szándékos jellege nem volt megállapítható.
- [6] A Fővárosi Törvényszék a 2021. szeptember 29. napján meghozott 104.K.702.215/2021/11. számú jogerős ítéletével a felperesnek az alperesi határozat felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetét elutasította.
- [7] A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljárta Kúria a 2022. február 17. napján kelt Kfv.VI.38.151/2021/9. számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék 104.K.702.215/2021/11. számú ítéletét részben, a bírság jogkövetkezményre kiterjedően megváltoztatta, az alperes D.2/13/2021. számú határozatát a bírság jogkövetkezményre vonatkozó részében megsemmisítette és az alperest ebben a körben új eljárás lefolytatására kötelezte, ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [8] Megállapította, hogy az ajánlatokat a Kbt. 70. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a lehető legrövidebb időn belül, a Kbt. 70. § (2) bekezdésének rendelkezésére figyelemmel az ajánlati kötöttség lejártának eredeti időpontjától számított hatvan napon belül el kell bírálni. Ennek megsértése, az ajánlati kötöttség lejártának eredeti időpontjától számított maximum hatvan napon belüli elbírálás hiánya megalapozza a jogsértés megállapítását. Álláspontja szerint annak nincs rögzített törvényi akadálya, hogy az ajánlattevő önkéntes alapon – a Kbt. ajánlati kötöttségre vonatkozó szabályrendszerén kívül – fenntartsa az ajánlatát, és annak sem, hogy konszenzusos alapon a szerződéskötés erre tekintettel megtörténjen. Ez azonban nem hat vissza a Kbt. 70. § (1) bekezdésében foglalt azon követelményre, hogy az ott írt szabályokat az ajánlatkérőnek be kellett volna tartania. A bírálat rendjére vonatkozó jogszabályi rendelkezések megszegése a jogsértés megállapítását és erre tekintettel szankció alkalmazását megalapozta. Megjegyezte, hogy a Kbt. 70. § (2) és (2a) bekezdését érintő jogszabálymódosítás nem eredményezi a felperes közbeszerzési eljárása tekintetében az irányadó időszakban hatályos Kbt. 70. § (1) bekezdés első mondata szerinti kötelezettség elmulasztása, mint jogsértés hiányát. Kiemelte, hogy a közbeszerzési jogsértésért való felelősség objektív, azaz a jogsértés megvalósulása esetén kimentésre nincs lehetőség.
- [9] A bírság mértékének meghatározása kapcsán a Kúria úgy ítélte meg, hogy részben alappal hivatkozott a felperes a javára figyelembe nem vett körülményekre, különösen az akkor már ismert jogszabályváltozásra, amely kifejezésre juttatta, hogy a jogalkotó is szükségesnek látta az elbírálási idő tekintetében annak – egyébiránt jelentős – hosszabbítását, a gyakorlati tapasztalatokra figyelemmel.
- [10] Rámutatott arra, hogy a kiterjesztett ajánlati kötöttség 2019. április 8. napjáig állt fenn, azt követően a Kbt. 70. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértésével került sor az ajánlati kötöttség újabb meghosszabbítására, ezáltal a felperesnek már 2019. év első harmadában el kellett volna bírálni az ajánlatot. Ezen időbeliségre figyelemmel a

felülvizsgálati kérelemben a bírság szempontjai körében kifejtett egyes hivatkozások (pl. pandémiás helyzetre alapított érvek) nem relevánsak, ugyanakkor más körülmények kihatással lehetnek akár a jogsértés súlyának, akár a mulasztásban megnyilvánuló jogsértés időtartama hosszának értékelésére, ezáltal a bírság mértékére. Hangsúlyozta, hogy a Kbt. 165. § (11) bekezdése nem zárt taxációt tartalmaz, ezáltal a bírság mértékére kiható, a határozat meghozatalakor ismert, az alperes eljárása során a felperes által már hivatkozott körülmények értékelése nem mellőzhető.

- [11] A Kúria a bírságszankció tekintetében találta indokoltnak az új eljárás lefolytatását, egyfelől a mérlegelés szempontjai közé beemelt új elem okán, másrészt az eljárás során végig hivatkozott – a felperes álláspontja szerint javára szolgáló – további körülményeknek a szankció körében szükséges értékelése okán. Ez utóbbi körülményeket az alperes értékelte ugyan, de nem a szankció, hanem a jogsértés körében, és helytállóan jutott arra a következtetésre, miszerint a felperes hivatkozásai a jogsértés jogalapja szempontjából nem relevánsak, ezt az elsőfokú bíróság is elfogadta. Ugyanakkor az alperes a bírság mértékének megállapításakor nem értékelte a felperes által a jogorvoslati eljárás során hivatkozott körülményeket. Az új eljárásra az alperesnek azt az iránymutatást adta, hogy kizárólag a jogsértés jogkövetkezményéről kell rendelkeznie, ennek során az eset valamennyi körülményét mérlegelni kell, ezáltal a mérlegelésnek ki kell terjednie nemcsak a Kbt. 165. § (11) bekezdésében tételesen felsorolt szempontokra, hanem a mérlegelés szempontjai közé beemelt, a felperes által hivatkozott jogszabálmódosítás során kifejtett, a jogfejlődés irányát egyértelműen mutató jogalkotói indokolásban foglaltakra, valamint a felperes által a jogorvoslati eljárás során részletesen előadott körülményekre.

A megismételt eljárásban hozott alperesi határozat

- [12] Az alperes a 2022. április 26. napján meghozott D.125/6/2022. számú határozatában a bírság összegszerűsége körében mérlegelte a Kbt. 165. § (11) bekezdésében tételesen felsorolt szempontokat. Így az ajánlatkérő terhére mérlegelte a jogsértés súlyát, azaz azt, hogy az ajánlati kööttség sérelme 15 hónappal meghaladta a Kbt. 70. § (2) bekezdése alapján irányadó időtartamot, amelyet kirívóan hosszú időtartamnak, az ajánlatkérő mulasztásban megnyilvánuló jogsértését súlyosnak minősítette. Mérlegelte a közbeszerzés tárgyát és értékét. A közbeszerzés tárgya körében az ajánlatkérő javára mérlegelte az ajánlatkérőnek a jogsértés kimentésére vonatkozó előadását, mely szerint a releváns piacon a gazdasági szereplőknek korlátozott a száma. Az ajánlatkérő terhére mérlegelte ugyanakkor a közbeszerzés Uniós értékhatárt meghaladó magas értékét. Mérlegelte a jogsértésnek a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre gyakorolt befolyását. E körben az ajánlatkérő terhére mérlegelte, hogy a jogsértés nem reparálható, az ajánlatkérő az eljárást lezáró döntését a meghosszabbított ajánlati kööttség alatt sem hozta meg, az ajánlat bírálata kirívóan hosszú időre elhúzódott. Az ajánlatkérő javára mérlegelte, hogy a Kbt.-be ütköző magatartásának az adott közbeszerzés vonatkozásában történt ismételt tanúsítása nem valósult meg. Az ajánlatkérő terhére értékelte azonban, hogy vele szemben korábban több esetben jogsértést állapított meg és bírságot szabott ki. Javára mérlegelte a jogsértőnek az eljárást segítő együttműködő magatartását, és a jogsértés megtörténte és a jogorvoslati eljárás megindítása között eltelt rövidebb időtartamot. Figyelembe vette az ajánlatkérő javára azt is, hogy a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volta nem volt megállapítható. Mérlegelte, hogy a közbeszerzés nem támogatásból valósult meg, a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás visszafizetésére vonatkozó szankció ezért nem kapcsolódhat, így e körülményt az ajánlatkérő javára nem tudta figyelembe venni.

- [13] A Kúria rendelkezése alapján mérlegelte az ajánlatkérő által a jogsértés körében előadott, a Kbt. módosításának irányát, a Kbt. 70. § (2a) bekezdésének beillesztését, továbbá a Kúria

ítéletében foglaltak alapján a jogfejlődést mutató jogalkotói indokolásban foglaltakat. Megállapította, hogy a Kbt. 70. § (2a) pontjának kiegészítő rendelkezése az ajánlatkérő javára nem lenne mérlegelhető hatályossága esetén sem, mert az ajánlattevőnek az eljárást lezáró döntésről való értesítését megelőzően az ajánlattevő ajánlati kötöttsége a száznolcvan napot meghaladná, és az ajánlattevőnek a Kbt. 54. § (7) bekezdése szerinti felkérésére az ajánlati kötöttség 2019. április 8-i lejárátát követően került sor 2020. július 8-án. Kiemelte, hogy a Kbt. és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2020. évi CXXVIII. törvény (a továbbiakban: Módtv.) jogalkotói indokolása azt a jogalkotói szándékot egyértelműen rögzíti, hogy „Az eljárások gyorsabb befejezését ösztönző szabályok bevezetésétől függetlenül továbbra is érvényben marad az a szabály, miszerint az ajánlatokat a lehető legrövidebb időn belül kell elbírálni”, amely az ajánlatkérő mulasztása folytán a jelen közbeszerzési eljárásban nem teljesült.

- [14] Hangsúlyozta, hogy a Kúria ítéletében foglaltak alapján a bírság mértékénél nem tudta az ajánlatkérő javára figyelembe venni a jogsértés körében az ajánlatkérő által előadott érdeksérelem megállapíthatóságának hiánya, euróárfolyam változása, kötöttség fenntartásának megerősítése, más ajánlattevők hasonló eljárása körülményeket. E körülmények a bíróság által megerősítetten a jogsértés kimentésére sem alkalmas feltételezések, amelyek a bírság mérséklését sem alapozhatják meg, az ajánlatkérőnek a közbeszerzési jogsértésért való felelőssége objektív.
- [15] Előadta, hogy az ajánlatkérővel szemben megállapított mértékű bírság a közbeszerzés becsült értékének csupán 1%-a, amely szerinte az ajánlatkérő által megvalósított súlyos jogsértéssel arányos.

A felperes keresete, az alperes védirata

- [16] A felperes keresetlevelében kérte elsődlegesen az alperes határozatának a megváltoztatásával a kiszabott bírság 200.000 forintra történő mérséklését, másodlagosan az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, illetve megsemmisítését, továbbá az alperes perköltségben való marasztalását.
- [17] Hivatkozott arra, hogy az alperes által lefolytatott jogorvoslati eljárás megismételt eljárásnak tekintendő, így annak korlátját képezi a Kp. 97. § (4) bekezdése. A közigazgatási hatóság köteles az újabb határozat hozatala során a bíróság által megadott szempontokat érvényesíteni, annak szükségességét, célszerűségét nem mérlegelheti, nem szűkítheti le és nem értelmezheti át. Álláspontja szerint az alperes a döntése meghozatala során jogsértő módon figyelmen kívül hagyta a Kúria ítéletében foglalt iránymutatást. Az alperes tévesen értelmezte a Kúria iránymutatását, és ezáltal jogsértő határozatot hozott. A Kúria ítéletében ugyanis egyértelműen arra utasította az alperest, hogy az új eljárásban a mérlegelés során a jogfejlődési irányt vegye figyelembe, tehát azt a jogalkotói célt, mely tekintettel van a gyakorlati tapasztalatokra, nevezetesen, hogy a közbeszerzési eljárások számos esetben elhúzódnak. Ezzel szemben az alperes azt vizsgálta a megismételt eljárás során a határozat 47. pontja szerint, hogy jelen esetben az új szabályok alkalmazhatók lennének-e. A Kbt. módosítás mögött húzódozó jogalkotói cél jelen esetben megvalósul: azaz az eljárás akár kirívó mértékben is elhúzódhat, amennyiben a nyertes ajánlatra nézve a kötöttséget fenntartják. Az alperesnek a megismételt eljárásban kizárólag ezt a jogalkotói szándékot kellett volna figyelembe vennie. Az, hogy a perbeli esetben a kötöttségfenntartás menetrendje megfelel-e az akkor még nem hatályos Kbt. 70. § (2a) bekezdésének, az jogszerűen nem volt vizsgálható, egyrészt mert nem arra kapott iránymutatást a Kúriától, másrészt pedig a vizsgált időszakban a felek nem ismerték, hogy a Kbt. 70. § (2a) bekezdése milyen tartalommal kerül majd 2021. február 1-jétől a törvénybe. Álláspontja szerint az alperesnek a megismételt eljárásban a kúriai ítélet rendelkezéseit kellett volna betartania, és annak kereteit nem léphette volna túl. A

mérlegelés során a jogalkotói szándékot, valamint a jogfejlődés irányát kellett volna szem előtt tartania, nem pedig elméleti szinten alkalmazni egy – az adott ügy elbírálása szempontjából nem hatályos – jogszabály módosítást.

- [18] Hivatkozott arra, hogy az alperesi határozathozatallal sérült a jogbiztonság elve, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. §-a szerinti jogszerűség, az Ákr. 4. §-a szerinti hatékonyság elve, valamint a bírósági jogvédelem nem biztosított. Sérült továbbá a Kp. 97. § (4) bekezdése és az Ákr. 123. § (1) bekezdés *f*) pontja, ezáltal a közigazgatási döntés semmis.
- [19] Az alperes védiratában a határozatában foglaltak fenntartásával a kereset elutasítását kérte, perköltséget igényelt.
- [20] Kiemelte, hogy a megismételt jogorvoslati eljárásban az irányadó jogszabályok szerint, a Kúria határozatában foglaltaknak megfelelően, jogszerűen járt el. A Kúria rendelkezései alapján mérlegelte a bírság összege körében az eset valamennyi körülményét, az ajánlatkérő által a jogsértés körében előadottakat, többek között a Kbt. módosításának irányát. Hivatkozott a Kúria Kfv.VI.37.730/2018/11. számú ítéletére és a Kfv.VII.37.337/2022/3. számú végzésére.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [21] A felperes keresete – az alábbiak szerint – alapos.
- [22] A törvényszék a közigazgatási jogvitát a Kp. 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés *a*) pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el tekintettel arra, hogy a felek nem kérték tárgyalás tartását és azt a bíróság sem tartotta szükségesnek.
- [23] A törvényszék az alperesi határozat jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján bírálta el.
- [24] A bíróság először a felperes által hivatkozott eljárásjogi jogszabálysértéseket vizsgálta. Megállapította, hogy a felperes az Ákr. 2. §-ának és 4. §-ának megsértésére csak hivatkozott, e körben álláspontját nem fejtette ki, azt megalapozó bizonyítékokat nem csatolt, így a bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy a felperes keresetét ebben a körben érdemben vizsgálja.
- [25] Előljáróban a törvényszék hangsúlyozza, hogy a perbeli eljárás megismételt eljárás, amelynek kereteit a Kúria Kfv.VI.38.151/2021/9. számú ítélete jelölte ki. A fenti ítélet az új eljárásra konkrét iránymutatást adott az alperesnek arra nézve, hogy a megismételt eljárás során hogyan kell eljárnia, az mire terjedhet ki. A Kp. 97. § (4) bekezdése szerint a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket. A törvényszék a fentiekre tekintettel kizárólag azt vizsgálhatta, hogy a megismételt eljárás és az annak eredményeképpen hozott határozat megfelelt-e a fenti ítéletben rögzített iránymutatásnak.
- [26] A Kúria iránymutatása szerint az alperesnek a megismételt eljárásban kizárólag a jogsértés jogkövetkezményéről kellett rendelkeznie, ennek során az eset valamennyi körülményét mérlegelnie kellett, ezáltal a mérlegelésnek ki kellett terjednie nemcsak a Kbt. 165. § (11) bekezdésében tételesen felsorolt szempontokra, hanem a mérlegelés szempontjai közé beemelt, a felperes által hivatkozott jogszabálmódosítás során kifejtett, a jogfejlődés irányát egyértelműen mutató jogalkotói indokolásban foglaltakra, valamint a felperes által a jogorvoslati eljárás során részletesen előadott körülményekre.

- [27] A törvényszék álláspontja szerint az alperes a kúriai iránymutatásnak megfelelően kizárólag a bírság szankcióról döntött ismét és megvizsgálta a Kbt. 165. § (11) bekezdésében felsorolt szempontokat, melyek mérlegelésére vonatkozó álláspontjának részletes indokát adta a határozat 41-46. pontjaiban.
- [28] Ugyanakkor, ahogy azt a Kúria is hangsúlyozta ítélete [47] bekezdésében, a Kbt. 165. § (11) bekezdése nem zárt taxációt tartalmaz. A kúriai iránymutatás szerint ezért az alperesnek a megismételt eljárásban a felperes által a jogorvoslati eljárás során részletesen előadott körülmények (finanszírozási problémák, beszerezni kívánt eszközök specialitása, szűk gyártói kör, euró árfolyam változása, érdeksérelem hiánya, korábbi alperesi joggyakorlat) értékelését is el kellett volna végeznie. Az alperes határozatának 48. pontjában azonban csak annyit rögzített, hogy e körülmények a bíróság által megerősítetten a jogsértés kimentésére sem alkalmas feltételezések, amelyek a bírság mérséklését sem alapozhatják meg, az ajánlatkérőnek a közbeszerzési jogsértésért való felelőssége objektív. Az alperesnek azonban ezeket a körülményeket nem a jogsértés megvalósulása szempontjából kellett volna vizsgálnia. Azt a Kúria jogerős ítélete már eldöntötte, hogy a jogsértés megvalósult, az azért való felelősség objektív, és az alól nincs kimentési lehetőség. Az alperesnek ezen körülményeket a bírságkiszabás körében, a bírság mértékének a meghatározása során kellett volna figyelembe vennie. Ezt azonban elmulasztotta. Önmagában annak a rögzítése, hogy ezek a körülmények a bírság mérséklését nem alapozhatják meg, nem elegendő. Az alperes nem adta kellő indokát annak, hogy miért nem fogadta el ezeket a körülményeket bírságcsökkentő tényezőként. Mindezekre figyelemmel az alperes nem tett eleget a Kúria ítéletében foglalt iránymutatásnak.
- [29] A Kbt. módosításának figyelembevételére vonatkozó kúriai iránymutatással kapcsolatban a törvényszék megalapozottnak találta azt a felperesi érvelést, hogy az alperes – a kúriai iránymutatástól eltérően – egy nem hatályos jogszabály alkalmazhatóságát vizsgálta a perbeli esetben, nem pedig a jogalkotói cél megvalósulását a perbeli közbeszerzési eljárásban.
- [30] A Kbt. 70. §-át módosító Módtv. 23. §-ához fűzött indokolás szerint a 70. § (2a) bekezdése beillesztésének indoka, hogy a közbeszerzési eljárások során gyakran merül fel a bírálat elhúzódásának problémája. A módosító javaslat a törvény által megengedett harminc, illetve hatvan napos ajánlati kötöttség meghosszabbítását követően arra tesz javaslatot, hogy – beleértve az esetleges jogorvoslati eljárások időtartamát is – száznyolcvan napnál hosszabb időszakra csak abban az esetben nyúlhat az ajánlatok bírálata, ha a legkedvezőbb ajánlatot benyújtott ajánlattevő fenntartja ajánlatát. A legkedvezőbbnek tekinthető ajánlat az értékelési szempontok alapján, az ajánlatukat a száznyolcvan napos határidő lejártáig fenntartó gazdasági szereplők ajánlatainak figyelembevételével határozható meg (ide nem értve azon ajánlatokat, amelyeket az ajánlatkérő az említett időpontig már érvénytelennek nyilvánított). Ilyen esetben tehát, még ha a bírálat túlságosan el is húzódik, nem lesz feltétlenül eredménytelen a közbeszerzési eljárás. Ha a legkedvezőbb ajánlatot benyújtott ajánlattevő nem lép vissza, az időmúlás nem befolyásolja a versenyt az eljárás eredményére kiható módon, ezért nem kell új közbeszerzési eljárást lefolytatni a szerződéskötés érdekében.
- [31] Az alperes tévesen azonosította a mérlegelés alapjául szolgáló jogalkotói szándékot abban, hogy „Az eljárások gyorsabb befejezését ösztönző szabályok bevezetésétől függetlenül továbbra is érvényben marad az a szabály, miszerint az ajánlatokat a lehető legrövidebb időn belül kell elbírálni”. A bírság mértékének meghatározása során a kúriai iránymutatás akként értelmezhető, hogy a mérlegelés során figyelembe veendő jogfejlődési irány az, hogy mivel a közbeszerzési eljárások gyakran elhúzódnak, ezért, ha a legkedvezőbb ajánlatot benyújtó ajánlattevő fenntartja ajánlatát, akkor az időmúlás nem hat ki a verseny eredményére, nem kell eredménytelenné nyilvánítani az eljárást, még ha a bírálat túlságosan el is húzódik. Mindez azon a tényen nem változtat, hogy a határidőn túli elbírálással a jogsértés megvalósult, azonban a bírság mértékének meghatározása során az alperesnek figyelemmel

kellett volna lennie arra, hogy bár a bíróság valóban jóval az előírt határidőn túl történt meg, de az ajánlattevő az ajánlatát fenntartotta és a közbeszerzési eljárás eredményesen, szerződéskötéssel zárult.

- [32] A fentiekre tekintettel az alperes nem tett eleget a Kúria Módtv. indokolásában foglalt jogfejlődés irányának figyelembevételére vonatkozó iránymutatásának sem.
- [33] Az Ákr. 123. § (1) bekezdés *f*) pontja szerint a döntést meg kell semmisíteni, illetve vissza kell vonni, és szükség esetén új eljárást kell lefolytatni, ha a tartalma a közigazgatási bíróság adott ügyben hozott határozatával ellentétes. A Kp. 85. § (3) bekezdés *a*) pontja alapján a vitatott közigazgatási cselekmény semmisségi okát hivatalból kell figyelembe venni.
- [34] Mindezek alapján a törvényszék az alperes határozatát a Kp. 89. § (1) bekezdés *b*) pontja és 92. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásban az alperesnek a Kúria ítéletében foglalt iránymutatásnak megfelelően a bírság mértékének meghatározása körében el kell végeznie egyrészt a felperes által a jogorvoslati eljárás során részletesen előadott körülmények (finanszírozási problémák, beszerezni kívánt eszközök specialitása, szűk gyártói kör, euró árfolyam változása, érdeksérelem hiánya, korábbi alperesi joggyakorlat) értékelését, másrészt figyelembe kell vennie azt a szempontot, hogy az ajánlattevő az ajánlatát fenntartotta és a közbeszerzési eljárás eredményesen, szerződéskötéssel zárult. Mindezen szempontok értékelésének indokát kell adnia döntése indokolásában.

Záró rész

- [35] A törvényszék felszámítás és okirati igazolás hiányában mellőzte a felperes perköltségéről való rendelkezést a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (3) bekezdése alapján.
- [36] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (2) bekezdése, a 39. § (1) bekezdése, a 42. § (1) bekezdés *a*) pontja szerinti 300 000 forint feljegyzett kereseti illeték az alperesnek az Itv. 5. § (1) bekezdés *c*) pontja alapján fennálló személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.
- [37] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2022. augusztus 30.

dr. Serestyén Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
előadó bíró

dr. Bíró Péter s.k.
bíró